

Der er ikke i direktivudkastet — i modsætning til lovforslagets §§ 25 og 26 — optaget bestemmelser om datomærkning. Vedtages direktivudkastet i den foreliggende udgave, vil der derfor ikke kunne stilles krav om, at varer, der er fremstillet og mærket i overensstemmelse med et sådant direktivs bestemmelser, også skal opfylde danske bestemmelser om datomærkning.

Spørgsmål 4:

Udvalget mener at have erfaret, at Danmark havde mulighed for at forbyde indførsel af levnedsmidler fra EF, såfremt disse ikke opfyldte de i gældende levnedsmiddellovgivning opstillede betingelser for produktion og salg her i landet. Udvalget udbeder sig ministeriets kommentarer til den tilsyneladende uoverensstemmelse mellem dette og det i ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 4 anførte.

Svar:

Det er rigtigt, at Danmark fortsat efter medlemskabet af EF har mulighed for at forbyde indførsel af levnedsmidler fra øvrige EF-lande, såfremt disse ikke opfylder de betingelser for produktion og salg, som den pågældende danske levnedsmiddellovgivning opstiller.

Udvalgets spørgsmål 3 vedrørte et EF-direktivudkast om „Europabrød“. Dette direktivudkast må ses som et forsøg fra EF-kommissionens side på at harmonisere medlemsstaternes nationale lovgivning om brød. Hensigten med gennemførelse af direktivet er derfor, at brød, der opfylder direktivets bestemmelser, lovligt skal kunne forhandles i alle medlemsstater, og at medlemsstaterne er forpligtet til at indrette den nationale lovgivning i overensstemmelse hermed. Den danske forpligtelse vil, såfremt direktivudkastet om „Europabrød“ vedtages i den foreliggende skikkelse, bestå i, at den danske lovgivning indrettes på en sådan måde, at brødprodukter, der opfylder direktivets krav, lovligt kan forhandles i Danmark; man må herved erindre, at man ikke gennem anden regulering må søge at hindre produkternes frie bevægelse fællesmarkedslandene imellem.

Det må erindres, at et sådant direktiv ikke vil kunne blive vedtaget uden Danmarks tilslutning. Danmark har således

gennem sin indflydelse på direktivets tilblivelse en mulighed for at påvirke udformningen af direktivets regler, således at disse så vidt muligt bliver overensstemmende med de krav, dansk lovgivning stiller til tilsvarende produkter.

Der vil således ikke være uoverensstemmelse med det almindeligt anerkendte princip om, at Danmark kan forbyde indførsel af levnedsmidler fra andre EF-lande, såfremt disse levnedsmidler ikke opfylder den gældende danske levnedsmiddellovgivning, idet direktiverne som nævnt forpligter de enkelte lande til at indrette lovgivningen på en sådan måde, at varer, der opfylder direktivernes bestemmelser, lovligt vil kunne sælges i hvert enkelt EF-land.

Besvarelsen af spørgsmål 3 er i overensstemmelse hermed, idet man som nævnt i slutningen af besvarelsen udtaler: „Vedtages direktivudkastet i den foreliggende udgave, vil der derfor ikke kunne stilles krav om, at varer, der er fremstillet og mærket i overensstemmelse med et sådant direktivs bestemmelser, også skal opfylde danske bestemmelser om datomærkning“. En vedtagelse af direktivet betyder derfor, at de danske mærkningsregler må indrettes således, at „Europabrød“ lovligt kan sælges i Danmark.

Spørgsmål 5:

ad § 10, stk. 4:

a. Der ønskes en afgrænsning mellem apotekerlovens definition af begrebet lægemidler og den i lovforslaget anvendte formulering (varer, der kun finder anvendelse som lægemidler).

b. Hvorledes vil ministeren foretage den nærmere afgrænsning mellem lovforslagets anvendelsesområde og apotekerloven?

Svar:

ad a:

I § 1, stk. 1, i lov nr. 209 af 11. juni 1954 om apotekervæsenet defineres begrebet lægemidler således:

„§ 1.

Stk. 1. Ved lægemidler forstås i denne lov midler (stoffer, droger og biologiske produkter som sera, vacciner og lignende samt præparater af disse af enhver art), der er bestemt til at helbrede, lindre, behandle eller forebygge sygdomme eller sygdoms-